

dustri efter Forslaget skulde have et Tilskud af 4,8 Mill. Kr. om Aaret. Men saa vilde Jernindustrien komme og sige: „Ja, vi sidder om muligt endnu værre i det, vi kan ikke have, at den ene Bedrift faar et Tilskud, og at det maaske gaar ud over en anden Bedrift, der pænt overholder sine Forpligtelser, har arbejdet pænt og har pæne Regnskaber“. Og Maskinfabrikkerne vil sige det samme indbyrdes. Det vil resultere i, at Jernindustrien melder sig som kriseramt og paa den Konto vil anmode om 18 Mill. Kr. om Aaret til sine kriserante Arbejdere for at holde Arbejdet ved lige, og hvis hele den danske Industri — og jeg tror ikke, der vil blive mange Undtagelser — erklærer sig for kriseram, vil vi komme til at anvende et Beløb paa 90 Mill. Kr. om Aaret.

Det er jo kun et Tankeeksperiment, men et Tankeeksperiment, der viser, at hvis man vil gaa den eneste teoretisk rigtige Vej at give dette Tilskud generelt, at tilbyde det til hele den paagældende Industri eller Branche, vil man komme op paa saadanne Summer, at dette alene vil forbyde en Diskussion herom, og fra vor Side vil vi selvfølgelig ikke være med hertil. Men overfor § 6, overfor hele Tilskudsforlaget og -systemet, vil vi henvise til de Grunde, der i forrige Samling bevirkede, at vi ikke kunde være med, og vi vil sige, at saadan som Forholdene har udviklet sig, staar vi ganske uforstaaende overfor den Kendsgerning, at man har fremsat et nyt Forslag om en Tilskudsordning, oven i Købet en Tilskudsordning, der er udvidet baade med Hensyn til Pengesummen og Anvendeligheden.

Med Hensyn til § 7 gælder noget lignende for dennes Bestemmelse om Tilskud til dansk Arbejde. Vi har Sympati for en vis Favorisering, bevidst Fremme af dansk Arbejde, men vi er bange for, at den samme Vanskelighed ved generelt at anvende Tilskuddene, som vi fandt i § 6, ogsaa vil fremkomme ved Anvendelsen af § 7, og derfor vil vi stille os tvivlende heroverfor. Vi kan maaske diskutere Sagen, men da jeg har fremhævet, at vi ikke tror, at § 3 faar nogen særlig stor Betydning, saa vil alene derved Drøftelserne om § 7 vistnok blive ret indskrænkede.

Det samme gælder i endnu større Maalestok § 8, Forslaget om et Erhvervsraad, som jeg tror, det allerede er blevet kaldt, som skulde forvalte og disponere over de forskellige Tilskud o. s. v. Det vil blive overflødigt alene af den Grund,

at vi mener, at selve Tilskudsordningen er overflødig, og vi vil i alt Fald ikke være med dertil. Maa jeg blot nævne, at naar der har været Tale om et Erhvervsraad i denne Forbindelse, tror jeg efterhaanden, at Begreberne bliver noget indviklede og forvirrede. Vi har jo et Erhvervsraad sorterende under Udenrigsministeriet, det, som dirigerer Oplysningsbureauet, og derfor tror jeg i alt Fald, at man, naar man omtaler det Raad, der nævnes i § 8, maa vælge et noget andet Udtryk.

Maa jeg lige til § 9 sige, at vi mener, at man her er paa den rigtige Vej med Hensyn til en Konsolideringspræmie, som jeg kunde kalde det, og vi vil ogsaa anbefale dette Forslag. Vi er blot noget mindre rørt herover, fordi vi er inde i en Situation, hvor man maaske ikke kan vente saa mange ekstraordinære Henlæggelser, og vi derfor synes, at Præferencen netop nu er noget besynderlig valgt. Vi maa dog rejse det Spørgsmaal, hvad denne Bestemmelse vil betyde for Statskassen; det mangler man Oplysninger om i Bemærkningerne, men det kan vi maaske faa oplyst i Udvalget.

Endelig vil jeg sige med Hensyn til § 10, der er den afsluttende Paragraf i Afsnit I, der omhandler Industri, Haandværk og Søfart, at den Frist, der sættes for Garanternes Afvikling, forekommer os at være for kort. Vi finder, at den i alt Fald bør forlænges noget. Vi er ganske vist opmærksomme paa, at Finansudvalget kan dispensere fra Bestemmelsen, men vi vil betragte det som gavnligt, hvis man allerede paa Forhaand i Loven udvidede denne Frist, saaledes at der blev vist en større Hensyntagen til Vanskeligheden med Hensyn til de forskellige Laan og hele Karakteren af de Forhold, der her behandles.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Drachmann: Nej.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 19. Oktober, Kl. 11 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1926